

O spunem cu regret. Cu regretul de a nu fi regăsit, în această inițiativă a grupului de interpreți (care e cea dintâi premieră a teatrului în această stagiune), coeficientul de autoexigență în măsură să asigure saltul calitativ pe care-l așteptăm. Știm, punctul nostru de vedere e incomod, el poate să irite,

dar poate și da de gândit celor în discuție. Fîndă acum, în acest moment care poate fi hotărîtor, nu de omagii și de complimente de circumstanță are nevoie Teatrul „Ion Vasilescu”.

Virgil Munteanu

reprezentafia nr. ... • reprezentafia nr. ...

... 90

LUNGUL DRUM AL ZILEI CĂTRE NOAPTE de E. O'Neill

TEATRUL
„BULANDRA”

16 noiembrie 1979

Lungul drum al zilei către noapte pe așul acestei stagiuni reprezintă mai mult decît o reluare. Montarea își păstrează, desigur, liniile de forță, construcția inițială, dar sint evidente împlinirea caracterelor, muntarea contururilor, redistribuirea accentelor. Sa dobîndit un substanțial plus de căldură, de emoție, dimensiunea lirică nu mai constituie o sugestie doar meiori ghicită, ci devine suportul discret, dar statornic al evoluției conflictului. Remarcabilă este creația lui Petre Gheorghiu în rolul lui James Tyrone. Personajul este construit pe o permanență pendulare între sublim și derizoriu: actorul reușește să-i releve clocoțitoarea bozgie lăuntrică să-i suprinădă contrastele, salturile de la meschinărie la generozitate, de la comprehensiune la opacitate. Cheia în care e „cîtit”

eroul ar putea fi aceea a unui amme infantilism: vicleniile, stîngăciile, euzizi- asmele, demoralizarea, faușaronada, dar și timiditatea sînt reflexe — contradictorii, paradoxale poate — ale candorii. Labra histrionică a caracterului sîm apure nu ca o consecință, ci ca un punct de pornire pentru strălucita carieră actorească a lui Tyrone. Fertil ca posibilități de interpretare, acest unghi de abordare a personajului nu se pare perfect îndreptățit de text, în măsură să justifice relațiile între personaje, evoluția conflictului.

Zoe Muscum în rolul lui Kathleen este, de asemenea, un nume nou pe așul spectacolului — o prezentă robusă, un personaj alcătuit din linii frunte, din tuse de culoare.

Aceste însemnări și-au propus să menționeze doar schimbările de distribuție, dar nu putem încheia fără a aminti contribuțiile actoricești deosebite, datorate lui Clody Bertola (un rol desenat cu rafinament, cu finețe, o construcție aparent fragilă, dar fără fisură), lui Victor Rebengiuc și lui Florian Pîtiș.

... 60

CERCUL DE CRETĂ CAUCAZIAN de B. Brecht TEATRUL DE COMEDIE 15 noiembrie 1979

Pe bună dreptate, spectatori aflati în sala Teatrului de Comedie în seara zilei de 15 noiembrie, la spectacolul cu Cercul de cretă caucazian, s-au putut considera martori la o premieră. Autenticitatea emoției, prospețimea gestului și spontaneitatea replicii nu te lasă nici un moment să bănuiești unuăritul mare de reprezentatii înregistrate pînă acum. Cu aceeași vibrație evoluează Grusa Vanadze (în remarcabila interpretare a Sandei Toma), de la sfioasa slujnică din ograda de păsări la femeia puternică, în stare să se bată cu lumea întreagă pentru copilul ei. Intact s-a păstrat și mororul robus, dar „subțire”, dur, dar nu lipsit de sensibilitate, al lui Azdak, intruchipat scenic de Mihai Pălădescu. Bune aprecieri se cuvin celor doi interpreți ai rolurilor principale, însă vorbind despre vitalitatea spectacolului, trebuie să elogiem întreaga distribuție.

Am reținut, pentru mororul de bună calitate, pentru o discretă și exactă plasare în economia spectacolului, prezența lui Valentin Plătoreanu în rolul Soldatului.

Cristina Dumitrescu